

Jeg skal derefter berøre det Spørgsmaal, som er fremsat dels af det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) og dels af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen), nemlig de Vanskeligheder, der overfor internationale Forhold kunde fremkomme ved dette Anlæg. Man kan ikke forudse, hvad der kan ske, og naar man ikke kan det, kan man vanskeligt forebygge det. Det eneste, som det forekommer mig muligt at gøre, er at sørge for, at Staten har saa meget Tag i Sagen og saa megen Indflydelse over den, at Staten kan være medbestemmende i de Ting, som foregaa, og at man kan tage de skyldige Hensyn overfor internationale Forhold. I øvrigt maa man stole paa Heldet, som man altid maa ved den Slags Foretagender. Overfor dem, som ville staa op og sige: Der kan komme internationale Vanskeligheder, og som bagefter, naar de komme, ville sige: Det sagde vi, vil jeg hævde, at det er umuligt at forudse, hvad der kan ske, og derfor, gentager jeg, umuligt at tage virkelige Forholdsregler derimod. Det gamle Ord, at Heldet staaar den kække bi, maa man haabe ogsaa slaar til i dette Tilfælde (*Alfred Christensen*: Der er ogsaa et Ord, der siger, at Lykken er Daarens Formynder). Ogsaa det.

Om hele det nu fra Finansministeren foreliggende Ændringsforslag skal jeg sige, at medens det forrige var meget taaget, synes det mig, at der nu er kommet en Skikkelse ud af denne Taage ved disse Forandringer, som maaske ere mere reelle, end den højt-ærede Finansminister anser dem for at være. Jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om Indholdet af den ændrede Koncession. Der er enkelte Ting, jeg vil fremsætte som fromme Ønsker fra min Side. Jeg ved nemlig ikke, om det skulde være muligt mellem anden og tredie Behandling, at der kunde blive taget Hensyn hertil, jeg venter det egentlig ikke, men jeg vil alligevel ikke undlade at fremsætte disse Ønsker. Først vil jeg nævne § 7, der indeholder Bestemmelse om alle disse Anlæg, elektriske Lysanlæg, Afkølingsanlæg o. s. v. Det forekommer mig, at den Forandring, der er sket i denne Paragraf, nemlig Tilføjelsen om, at disse Anlæg skulde iværksættes „i det Omfang, som Finansministeriet finder nødvendigt“, ikke er tilstrækkelig. Der bør være noget mere betryggende med Hensyn til Maaden, hvorpaa disse Anlæg udføres, og den Kontrol, der skal være med dem. Det forekommer mig, at denne Tilføjelse, som det er nævnt og særlig understreget af det ærede Medlem for Københavns 2den Valg-

kreds (Ivar Berendsen), i Virkeligheden er helt dækkende overfor disse specielle Forhold, og det forekommer mig, at der kunde have været med det samme indsat nogle Bestemmelser med Hensyn til, hvorledes Approbationen af Planer og Tegninger skal ske. Det er kommet ind i § 12, men jeg vilde have været meget glad ved, om der ogsaa var indsat Bestemmelser med Hensyn til Tilsynet, saa at man fra Finansministeriets Side havde noget Tilsyn med disse Arbejders Udførelse, Havne-, Losse- og Ladeanlæg og Husbygningsanlæg, for saa vidt de indeholde Fare for Brand og lignende. Det samme gælder det elektriske Anlæg. Jeg synes, at det havde været rigtigt, at der var blevet indsat nogle Bestemmelser i Retning af, at Staten havde Ret til at føre Tilsyn med disse Arbejders forsvarelige Udførelse. Man kan, synes jeg, ikke paastaa, at det vilde være at gaa Koncessionshaveren for nær. Ved et Selskab som dette, hvor der udføres saa store Anlæg som her, og hvor den offentlige Sikkerhed er udsat, burde det virkelig være præciseret. Med Hensyn til de elektriske Anlæg var det ikke urimeligt at fastslaa, at de falde ind under Reglerne for Stærkstrømsanlæg, hvilke udmærket godt lade sig anvende paa St. Thomas, Temperaturen der har ingen Indflydelse paa det elektriske Anlæg. Man kunde ogsaa gaa andre Veje, men det forekommer mig at være betimeligt, at dette slaas fast allerede i Koncessionen.

Jeg har med Hensyn til § 7 endnu en Ting at bemærke, nemlig at jeg vilde finde det rimeligt, at Finansministeren skulde approbere Taksterne for Sporveje, Elektricitets- og Vandleverancer. Efter hvad jeg har ladet mig fortælle, skal det ikke være muligt at gennemføre det, men jeg finder det højst uheldigt. Det er ikke saadan, at man skal betragte Staten overfor dette Foretagende som en fjendtlig Magt, ikke paa nogen Maade, men der maa være visse Bestemmelser, som gøre, at der kan arbejdes med Sikkerhed overfor Trediemand, og jeg finder det derfor ikke urimeligt, at disse Leverancer skulde foregaa efter takstmæssige Bestemmelser, der kunne approberes. Derimod vil jeg gaa med til, at man ikke approberer Taksterne for Bolværksafgifterne og det merkantile ved Havnen, for det er en given Ting, at ved Drift af saadanne store merkantile Anlæg som dette bør den størst mulige Frihed være til Stede. Jeg er dog glad ved — da jeg nu berører det Spørgsmaal — at man har faaet Udtrykket „takstmæssig“ ind ogsaa ved disse Beta-